

[Finansministeren.]

Jeg havde selvfølgelig helst set, at man kunne indrette skattefrækket hos de arbejdsløse således, at det altid kom til at passe til den enkelte indkomst- og fradragforhold, på samme måde som hvor arbejdsgiverne trækker skat hos deres medarbejdere, men desværre har arbejdsløshedskasserne ikke ment at kunne beregne skatten på samme måde som de private erhvervsdrivende, og det har jeg ment at måtte tage hensyn til.

Hanne Reintoft: Kildeskattedirektoratets meddelelser kan jeg godt selv læse, dem står jeg med her.

Problemet — og jeg kan i og for sig godt se, at der er et administrativt problem for arbejdsløshedskasserne — er, at skattefrækket i understøttelsen for manges vedkommende er steget fra 67 kr. til 109 kr. om ugen; det vil f. eks. for murerne i Århus sige, at de er nede på en udbetalt understøttelse på 376 kr., der tit udgør en tredjedel af deres indtægt.

Det, jeg spurgte om, var: finder man virkelig ikke grund til med den stigende arbejdsløshed at hjælpe disse mennesker? Så kan man komme med alle mulige administrative regler. Man har benyttet, kan jeg forstå, A-kassernes vægring ved at anvende fradragreglen, til et yderligere skattefrækket hos disse mennesker, og det er ikke rigtigt, at det er en lav beskatning. Hvis man sammenligner beskatningen med arbejdsindtægten, er det en meget høj beskatning, og det hjælper ikke de mennesker i dag, at de måske om halvandet år får reguleret deres skat.

Det er ikke et lille problem, der er masser af familier, som simpelt hen ikke kan få det til at løbe rundt hver uge, fordi man har indført en urimelig administrativ regel, og det hjælper ikke, at man bare læser reglerne op.

Finansministeren (Poul Møller): Der er én ting, man må erindre, og det er, at ar-

bejdsløshedsunderstøttelse er almindelig skattepligtig indkomst, som en række andre sociale ydelser og renter og understøttelser er det. Det ville naturligvis være meget lettere, om man kunne sige, at dette ikke var tilfældet. Men når det er tilfældet, må man jo administrere loven, som den er vedtaget af dette høje folketing, og det vil sige administrere den også i den ånd, at man undgår for store restskatter, og at man undgår, at der til sidst bliver alt for store vanskeligheder ved slutopgøret også for de pågældende skatteydere.

Det er derfor, jeg ikke finder, at det vil være rigtigt at gå tilbage til den tidligere ordning, der i alt for mange tilfælde ville føre til store restskatter og vanskeligheder i slutopgøret og i mange tilfælde ville føre til, at den disponible indtægt, som jeg sagde, under ledighed blev større end den disponible indtægt under beskæftigelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til justitsministeren:

„Vil ministeren oplyse, hvorledes det kan være nødvendigt for politiet — senest i forbindelse med verdensbankdemonstrationen — at foranledige interne undersøgelser om visse politibetjentes brug af stave, når ministeren tidligere i tinget har forsikret, at cirkulæret af 30. januar 1933 til chefen for statspolitiet, politidirektøren i København og politimestrene angående brugen af politistave hidtil er blevet punktligt overholdt?“

Skriftlig begrundelse:

Ved mit spørgsmål efter verdensbankdemonstrationerne om politiets adfærd over for demonstranterne fremdrog jeg, at jeg havde overværet en meget voldsom benyttelse af politistavene. Dette har siden udvirket diverse henvendelser fra politiets side til mig for — som det blev forklaret — at få sagen opklaret. Under denne opklarelses-